

MÓJ MAŁY
FRANCUSKI ŚWIAT

KATARZYNA
SOBAŃSKA

SCENARIUSZ LEKCJI

Program nauczania do języka francuskiego w szkole podstawowej dla I etapu edukacyjnego

opracowany w ramach projektu

„Tworzenie programów nauczania oraz scenariuszy lekcji i zajęć wchodzących w skład zestawów narzędzi edukacyjnych wspierających proces kształcenia ogólnego w zakresie kompetencji kluczowych uczniów niezbędnych do poruszania się na rynku pracy”

dofinansowanego ze środków Funduszy Europejskich w ramach Programu Operacyjnego Wiedza Edukacja Rozwój, 2.10 Wysoka jakość systemu oświaty

Warszawa 2019

Redakcja merytoryczna – Witkowska Elżbieta

Recenzja merytoryczna – Hanna Łaskowska
Agnieszka Dołęga
Katarzyna Szczepkowska-Szczęśniak
dr Beata Rola

Redakcja językowa i korekta – Altix

Projekt graficzny i projekt okładki – Altix

Skład i redakcja techniczna – Altix

Warszawa 2019

Ośrodek Rozwoju Edukacji

Aleje Ujazdowskie 28

00-478 Warszawa

www.ore.edu.pl

Publikacja jest rozpowszechniana na zasadach wolnej licencji Creative Commons –
Użycie niekomercyjne 4.0 Polska (CC-BY-NC).

<https://creativecommons.org/licenses/by-nc/4.0/deed.pl>

Temat:

Jakie dźwięki wydają te przedmioty?

Klasa :

1   czas trwania: 0,5 x 45 minut

Cele ucznia

- nazywa przybory szkolne
- eksperymentuje i poszukuje dźwięków
- interpretuje ruchem schematy rytmiczne
- rozumie, że w różnych językach wszystkie dźwięki nie są takie same

Metody i techniki

tworzenie dźwięków, zgadywanka, pytanie- odpowiedź

Formy pracy

praca z całą klasą, praca samodzielna

Środki dydaktyczne

przybory szkolne z plastiku, metalu i papieru i / lub przedmioty codziennego użytku

PRZEBIEG LEKCJI**Rozgrzewka :**

zabawa TPR związana z przedstawianiem się pacynce i koledze

Faza wstępna

Śmiejąc się, nauczyciel zadaje dzieciom pytania, po co ludzie mają oczy, nos, buzię. Dzieci mogą początek lekcji skojarzyć z bajką o Czerwonym Kapturku, ale nauczyciel powinien wyprowadzić je z błędu. Kiedy zadaje pytanie, po co ludziom uszy i padnie na przykład odpowiedź: żeby usłyszeć, kiedy mama mnie woła, nauczyciel zadaje jeszcze jedno pytanie: co słyszemy dzięki uszom? Pyta tak długo, aż pojawi się słowo dźwięk. Pyta także, co wywołuje dźwięki i czy one są takie same czy różne.

Faza prezentacji

Warto przygotować długi wspólny stół do pierwszego zadania. Nauczyciel i dzieci kładą na ławce przybory szkolne lub przedmioty codziennego użytku, których nazwy nie są już dla dzieci obce. Nauczyciel podkreśla, że będzie potrzebował, aby dzieci pokazały mu, jak bardzo potrafią być skoncentrowane.

Na znak dany przez nauczyciela wspólnie słuchają dźwięków wydawanych po kolei z różnych przedmiotów. Uczniowie mogą w tym samym czasie brać do ręki na przykład długopisy i włączać je lub stukać nimi o ławkę. Mogą również wertować książki, zagniatać papier lub suwakiem otwierać i zamykać piórniki. Przy okazji tworzenia tych dźwięków nauczyciel powtarza francuskie słowa, z którymi wcześniej już uczniowie byli zapoznani (na przykład w piórniku). Następnie prosi, aby dzieci zamknęły oczy i wtedy tworzy dźwięki z różnych przedmiotów (W. Król-Gierat, 2019). Za chwilę prosi o nazwanie tych przedmiotów w języku francuskim, na przykład: c'est un stylo, c'est une règle.

Faza ćwiczeń

Po tym ćwiczeniu nauczyciel prosi, aby dzieci wstały i stanęły w kręgu. Proponuje zabawę rytmiczną. Stojąc w kole, trzyma w ręku linijkę. Zaczyna iść w prawo w takim rytmie, jaki wystukuje linijką. Dzieci maszerują w tym rytmie, wykrzykując nazwę przedmiotu w języku francuskim. Po chwili bierze do ręki książkę i wystukuje nowy rytm. Dzieci maszerują w nadanym rytmie. Nauczyciel proponuje po chwili, aby któryś z uczniów przejął jego rolę. W trakcie tej zabawy mają miejsce jeszcze zmiany prowadzących.

Dzieci siadają na swoje miejsca. Nauczyciel pyta, czy w różnych językach też są różne dźwięki. Naprowadza na sytuację, w której dziecko może zauważyć różnice w wymowie. W tym momencie właśnie można poprosić dziecko mówiące innym językiem obcym- na przykład angielskim lub ukraińskim, aby coś powiedziało w danym języku. Da to szansę usłyszeć innym uczniom całkiem dla nich nowe dźwięki.

Faza podsumowująca

Uczniowie siadają w kole. Nauczyciel prosi, aby powiedzieli, czego się dziś nauczyli i jakie umiejętności utrwalili. Uczniowie podnoszą rękę i wypowiadają się. Nauczyciel dopilnowuje, aby wszystkie dzieci mogły się wypowiedzieć. Udziela informacji zwrotnej, dostosowując ją do potencjału i możliwości ucznia.

Komentarz metodyczny

Zajęcia te mają na celu łączenie treści nauczania języka francuskiego z elementami terapeutycznymi dzieci, które doświadczają dysfunkcji integracji sensorycznej. Dysfunkcje w tym obszarze mają duży wpływ na procesy uczenia się oraz rozwój społeczny i emocjonalny (W. Król-Gierat, 2019). Proponowany scenariusz może zostać zrealizowany na zajęciach dodatkowych z grupą dzieci z wyżej wymienioną dysfunkcją lub podczas lekcji z całą klasą. Realizacja takich zajęć z pewnością

ułatwi w przyszłości podjęcie tematu dotyczącego charakterystycznych różnic pomiędzy dźwiękami w języku francuskim.